

En una colla castellera integrada en el conjunt de les més de 60 colles que existeixen actualment en els Països Catalans. Existim des del 1991 tot i que la Colla es va constituir a la Festa Major del 1990. Els Xics estem formats per gent de diferent edat i condició social, procedim de diferents punts de la comarca. No només som una colla de Granollers sinó que tenim vocació de ser una entitat d'àmbit comarcal. L'objectiu principal de la Colla és passar-s'ho bé fent castells progressant en la tècnica i qualitat de les nostres construccions. El nostre repte és l'autosuperació com a grup de persones que desenvolupem diferents tasques amb un mateix fi. La forma de treballar dels Xics senyora ha estat i rotar tots els castells que fem amb la màxima responsabilitat i seriositat per tal d'aconseguir aquests castells amb aquestes condicions els del que aparem als assajos a vegades durant mesos, i no portem el castell a l'actuació fins que no tenim la seguretat que el ja tenim es podrà realitzar correctament. Com que els Xics el formem un grup molt gran d'edats, s'estableix un relatiu nivell de participació de diferents edats (un tenent i una persona gran) i diferents de condicions socials, una combinació molt difícil de trobar en qualsevol altra associació i/o entitat. De manera que sovint sorgeix la necessitat de realitzar altres activitats proposades socialment.

XICS DE GRANOLLERS 05

L'ENTREVISTA

Què us agrada més dels Xics?

Montse: A mi el que m'agrada més és que no et trobes desplaçat, i que de seguida tothom t'acull, no et trobes de dir "estic a un raconet", no, no, la gent de seguida t'agafa... això és una de les coses que més m'agrada.

Esther: Bé, jo també. Des d'un primer moment ens hem trobat molt integrats i molt agust. Sí, sí.

Parlem dels fills, i de la família i... del fet casteller en conjunt.

Esther: La mar de bé.

Montse: Ens veiem molt més, com ells són a Barcelona i nosaltres aquí, si no és que tens un sant o un aniversari o que ens convidem a dinar... en canvi ara estem, com aquell qui diu, més obligats a veure'ns, vull dir, casi cada diumenge ens veiem.

Esther: Bé, i ara, mica en mica, també venen els nostres fills a alguna de les actuacions i també s'estan integrant una mica a la colla. O sigui, que també hem arrossegat als nostres fills. En un principi pensàvem que no els agradaria gaire però bé, mica en mica, li estan trobant el què.

I la conversa castellera...?

Esther: Bé, és gairebé la principal conversa entre nosaltres. (rialles)

Montse: Aquest any portem la càmera a totes les actuacions i les gravem. Després, a casa, quan venen a dinar xerrem tot el que ens sembla.

Esther: Veiem les gravacions i comentem: això ha sortit bé, això malament...

Montse: Aquí hem patit...

Esther: Fem la xerrada i una mica la repetició de la jugada.

Montse: Ho comentem tot.

Quin adjectiu utilitzaries per definir la gent dels Xics?

Per definir-los en total, a tots? ...gent molt guai, gent molt acollidora.

Esther: Sí, i també molt divertits. Són molt acollidors.

I a vosaltres?

Montse: Una més dels guais.

Esther: Sí, exactament.

Si et donessin un taló en blanc i un mes de vacances, on aniries? Com? Què faries?

Esther: Jo, viatjar molt. El lloc m'és igual, on sigui, veure altres llocs.

Montse: Jo no ho sé, penso que aniria a un balneari, que ho necessito molt.

Esther: Bé, això també!

Quin dia va ser el més feliç de la vostra vida?

Montse: Jo penso que el dia que tens el primer fill, jo almenys en tinc tres i els tres han estat... però penso que és el dia més feliç.

Esther: Sí, jo també. És una sensació única.

Montse: Qui no ho ha fet no ho sap.

Esther: Per això val la pena ser dona, igual per altres coses no, però per això sí.

Si la camisa dels Xics canviés de color, quin li posaríeu?

Montse: Ara ja estem integrats amb aquest color però... blau, com els blaus de la Festa Major.

Esther: Sí, som tots blaus!

Si us fessin una entrevista quina pregunta us agradaria que us fessin?

Esther: És complicat...

Montse: Doncs "què ens agradaria fer, a més a més del què fem, dins dels Xics". Fins ara hem fet de falca i de crossa, doncs que ens preguntessin què més ens agradaria fer.

Esther: Sí, la mateixa.

Quina no us agradaria que us fessin?

(suspirs)

Montse: "Quina edat teniu?", i que després em responguessin "doncs no serviu per ser Xics".

Esther: Igual.

Montse: mai s'és gran per ser xic.

l'equip redactor

